

עין משפט נר מצוה

א א מיי פיה מהל' אסורי ביאה הלי'ם (והל' באל ופי'א שס הלי'ם מנג ללחין קול טושי'ע יויד סי קגל וסר' קפ"ז ספקי'גן וטוש"ע אה"ע סי' סג סעי' א':
ב ב מיי פיה שס הלי'ט ועי' בפירא' וטוש"ע שס: ג ג מיי שס פיה ועי' בשנת' ובמ"מ:
ד ד מיי שס הלי'ים: ה ה מיי' שס הלי'סן:]
ו ו מיי שס הלי' נב: ז ז מיי שס הלי'ט:
ז ח טושי'ע אה"ע סי' סג סעי' א':
ט [מיי פיה מהל' שנת הלי'ם]:
ח י מיי שס הלי' סס ונכר אלפס שעות פ"ב דף [ל:]:
ט כ מיי שס הלי' יט: י ל מיי שס הלי'כ:

תום' הרא"ש
 עד שתחיה המכה. פרשתי לעיל בפ"ק: מכלל דרישא לא שגא. ואין נראה לומר דראתה ועודה בבית אביה ארישא קאי דא"כ אמאי הפסיק בההיא דהגיע זמנה לראות ואין לומר דאתרווייהו קאי דלא מיסתבר להושוותי בראתה כיון דבאל ראתה מקילין טפי בלא הגיע: כל זמן שהרוק מצוי בתוך הפה מחמת תשמיש. שלא פסקה לראות מחמת תשמיש הולכין כל ראות דמחר ודלילא דאתרינן כן אפי' לא שמשא תלינן בדם בתולים אבל אם ראתה ביום שני הוי דם נדה כדאמרינן בפ"ק עבר עליה לילה אחת בלא תשמיש וראתה טמאה ואם אח"כ שמשא דראתה דם מחמת תשמיש טהורה כל יום של מחת ולילא שאחר כן אפי' לא שימשה כדאמרינן משה ונתן לה ר' ד' לילות מתוך י"ב חדש דם לרב דאמר כל זמן שנהרת כל הרהיאה של אותה הלילה ויהי אחריו אף בלא נחירה טהורה וביום שלאחריו אם ראתה דם נחירה טמאה: פא"ד לילות דקנינ ד' עונות. וי"ס דגר' בתר הכי וליתני ד' עונות אורח ארעא קמ"ל דדרכה דעונה בליליא. וליתני ד' לילות עד מוצאי שבת למה לי את קמ"ל כו'. והנה מצי דמפרך גמי לרב ד' לילות למה [ולמשני נמין דקמ"ל דרכה דעונה בליליא אלא משום דסליק ממילתיה לוי פריך אליבתי. וי"ס דגרסי לרב למה לי למיתני ד' לילות. אורח ארעא קמ"ל דאורחא דביאה בליליא. וללוי ליתני ד' עונות. ואע"ג דכבר הקשה לרב הדיר תו פריך ללוי דלתני ד' עונות לאשמעינן בפי' דהפסידה לילות ומשני קמ"ל דרביליא כלומר תותי קמ"ל דאותם ד' עונות דוקא בליליא. והא דמפרך דעונה בליליא: הא קמ"ל דשרי למיבעל בשבטא כדשמואל. י"ס דגרסי דשרי למיבעל בתחילה. ואע"ג דבפ"ק דכתובות מייחי דשמואל על ביאה שניה היינו משום דהתם איירי למיד אסור לבעול בתחלה בשבט והכא

סד:

תינוקת. ד' דִּילָוּת. צ"ה לא צעו לרופין כדלמר בגמרלא מעשה ונתן לה רבי ד' לילות מתוך שנים עשר חדש וכן נראה דד' לילות לצ"ש אלאפילו מפחזרות כמו לצ"ה: **ב"ר** זמן שהרוק מצוי בתוך הפה. שרואה מחמת תשמיש תלינן כל היום המחמת וכל הלילה שאחריו אפילו לא שמשא בהם דדם בתולים ואפי' אינה נוחמת אצל תו לא תלינן הואיל ולא שמשא כדלמר לעיל בצפ"ק (דף יא:)‏ עבר עליה לילה אחת בלא תשמיש טמאה ורב מחמיר טפי דדוקא כשנוחמת ציום שלאחר תשמיש תלינן צו וצלילה שלאחריו אצל בלא נחירה לא: **ע"ג** גבי בורא ורואה ע"ג גבי בורא ואינה רואה בידוע שהיתה המכה. לספרים (ס) דגרסינן הכי על גבי ט' כלים ורואה ליכא לפרושי צידוע דליכא הוכחה דהא לא מוכח ולא מנדי הואיל ורואה אלא ה"פ צידוע שיש לתלות שחיתה המכה וכן ר'רך לומר צפ' דס הגדה לעיל (דף ט): צידוע שלפני הכניס כלומר שיש לתלותו לפני הכניס: **ר"ב** אמר **רא** הפסידה דִּילָוּת עד מוצאי שבת תנן. וא"ס צפ"ק דכמוצות (דף ו:)‏ דפריך למאן דלסר לצעול בשבת מדקלמר הכא עד מוצאי שבת וקלמר מאי לאו דאי לא צעיל מצי צעיל ומשני לא כשצעל ופריך אי כשצעל מאי למימרא ומשני הא קמ"ל כדשמואל דלמר פרצה דחוקה כו' והשתא מאי פריך מאי למימרא הא אשמעינן טונא דלא הפסידה לילות כדקלמר הכא וי"ל דהתם איכא לישא דשמואל אוקר למצעל לכתחלה וכן לרב ואיצטרך ליה לשנויי הכי לשמואל דאפילו אי (א) כלוי סבירא ליה דהפסידה לילות: **דשורי** צמבע"צ אבתחלה כדשמואל כו'. אף על גז דצפ"ק דכמוצות (דף ו:)‏ מיימי הך דשמואל אנצילה שניה מ"מ לפי האמת דשרי רנותא טפי: **ר"ב** אסי אמר שהורה. ואף על גז דלית ליה הך סברא דאס איתא דהוה דס מעיקרא הוה אמי מיהו ס"ל שפיר הא דרב גידל דלעיל ספ"ק (דף יא:)‏ דאס פסקה מחמת תשמיש וראתה אפילו מחמת תשמיש טמאה דאס איתא דדם בתולין הוא מעיקרא כשמשאה הוה אמי ולא הוה לה למפסק מחמת תשמיש כיון דכתחלה צעל ומלא דס אס איתא שגשאר עוד דס בתולין לא היה לה לפסוק כשמשאה אצל הכא איירי דצעל ולא מלא דס ולהכי איכא למימר דצעל כדשמואל:

שאני שמואל דרב גובריה. משמע הכא דשמואל לא

שכיחא וכן צפרק י'קמא דהגיגה. שהיא בתולה י'ומפיק דכשרה לכהן (דף ו:)‏ קלמר רוצ בקיאין בהטיה ויש לומר דהטיה דכמוצות אינה צעילה גמורה שמתעצר בה כשאר ציאות:

תינוקת פרק עשירי נדה

ונאסר יום עשרים. הצא שהרי למודה צעשירים ולא עקרתו אלא שני פעמים שהרי עקירה האחרונה של עשרים האחרונה שלא ראתה שאחר השלשים שנים לאו עקירה היא שהרי לא שינתה ליום שלשים השלישיים ולא ראתה עד יום עשרים לחדש כווסתה: **מפני שאורח**. זה שחזר לשזב יום עשרים צומנו הראשון צא: **בתנ"י** כל גפן יש בה יין. כל אשה יש לה בתולים ודמים: ושאין לה הרי זה דור קטוע. (ה) וכיון שאין להן דמים מרובים אין צניהן מרובין:

ונאסר יום עשרים מפני ^השאורח בזמנו בא: **בתנ"י** נשים בבתוליהם כגפנים ישגפן שיינה אדום ויש גפן שיינה שחור ויש גפן שיינה מרובה ויש גפן שיינה מועט ר' יהודה אומר כל גפן יש בה יין ושאין בה יין ה"ז דורקטי: **גמ'** תנא דור קטוע ^ותני רבי חייא כשם שהשאר יפה לעיסה כך דמים יפין לאשה תנא משום ר"מ כל אשה שדמיה מרובין בניה מרובין:

הדרן עלך האשה

תינוקת ^אשלא הגיע זמנה לראות וניסת ב"ש אומרים נותנין לה ארבע לילות וב"ה אומרים אעד שתחיה המכה הגיע זמנה לראות וניסת ב"ש אומרים נותנין לה לילה הראשון וב"ה אומרים אעד מוצאי שבת ארבע לילות ראתה ועודה בבית אביה ב"ש אומרים ינותנין לה בעילת ^טמצוה וב"ה אומרים כל הלילה כולה: **גמ'** אמר רב נחמן בר יצחק ואפילו ראתה ממאי מדקא מפליג בסיפא בין ראתה בין בשלא ראתה מכלל דרישא לא שגא הכי ולא שגא הכי תניא נמי הכי ב"ה אומרים עד שתחיה המכה יבין ראתה בין לא ראתה: עד שתחיה המכה: עד כמה אמר רב יהודה אמר רב כל זמן שנוחרת כי אמריתה קמיה דשמואל אמר לי נחירה זו איני יודע מה היא אלא א"ב כל זמן שהרוק מצוי בתוך הפה מחמת תשמיש נחירה דקאמר רב היכי דמי אמר רב שמואל בר רב יצחק לדידי מפרשא לי מיניה דרב יעומדת ורואה יושבת ואינה רואה בידוע שלא חיתה המכה על גבי קרקע ורואה על גבי כולם חיתה המכה על גבי כולם ורואה ע"ג כולם ואינה רואה בידוע שחיתה המכה: הגיע זמנה וכו': איתמר שימשה בימים רב אמר לא הפסידה לילות ולוי אמר הפסידה לילות רב אמר ילא הפסידה לילות עד מוצאי שבת תנן ולוי אמר הפסידה לילות מאי ארבע לילות דקתני ארבעה עונות ולרב למה לי למיתנא ארבע לילות אורח ארעא קמ"ל דדרכה דביאה בלילות וללוי ליתני ארבע לילות עד מוצאי שבת למה לי הא קמ"ל דשרי למבעל לכתחלה בשבת כדשמואל ^טדאמר שמואל אפרצה דחוקה מותר ליכנס בה בשבת ואע"פ שמשיר צרורות איתמר בעל ולא מצא דם וחזר ובעל ומצא דם רבי חנינא אמר טמאה ורבי אסי אמר טהורה ר' חנינא אמר מ"מאח דאם איתא דהוה דם בתולים מעיקרא הוי אתי ורבי אסי אמר טהורה דילמא אתרמי ליה כדשמואל ^אדאמר שמואל יכולני לבעול כמה בעילות בלא דם ואידך ^אשאני שמואל דרב גובריה ^אאמר רב בוגרת נותנין לה לילה הראשון וה"מ שלא ראתה אבל ראתה אין לה אלא בעילת מצוה ותו לא מיתיבי למעשה ונתן לה רבי ארבע לילות מתוך י"ב חדש ה"ד אילימא דיהיב לה כולהו בימי קטנות עד

(דף יד:)‏ גצי בתולה שעיצרה פירוש שהושיצה על פי הצניע ואין ריחה נודף וצוה נודע שהיא בתולה י'ומפיק דכשרה לכהן גדול דליכא למימר צלמנטי עיצרה דשכיח טפי מדשמואל וקשה דצפרק קמא דכמוצות (דף ו:)‏ קלמר רוצ בקיאין בהטיה ויש לומר דהטיה דכמוצות אינה צעילה גמורה שמתעצר בה כשאר ציאות:

וכי

(א) [לעיל טז:], (ב) [לעיל ח:]; (א) כמותות י., (א) כמותות ו. לעיל יא:; (ד) [נ' תום' כמותות ד. ד"ה צעילתן.] (ס) כמותות ו.; (ו) חגיגה טו. (ז) [לעיל סה:]; (ח) כמותות לו., (ט) עיין רש"י, (ו) צ"ל שג, (ז) צ"ל רש"י, (ז) כמותות לו. (ז) שמואל כלו מפרל ליה: ומסיק,

הדרן עלך האשה

תינוקת. נוסחין לה ארבע לילות. לשמש ואפי' רואה אמרינן דס בתולים הוא: עד שחמה המכה. מפרש בגמרא: הגיע זמנה לראות. ולא ראתה: עד מוצאי שבת. והיא ניסת צרציעי: **גמ'** אפילו ראתה צנית אציה אמרו צ"ה הואיל ולא הגיע זמנה לראות נותנין לה עד שחמה המכה: מדפליג צסיפא. צהגיע זמנה קתני חילוק צין ראתה ללא ראתה: שנוחרת. לקמן מפרש: שרוק מצי. שרואה מחמת תשמיש: עד מוצאי שבת סגן. ציום וצלילה: דשרי למצעל בשבת. אף ע"פ שלא צעל דעיין כי אס שמי צעילות ופתח דחוק: וחזר וצעל. בתוך ארבע לילות: עמאה. דדס נדה הוא: צוגרס נוסחין לה לילס הראשון. ואפי' לצ"ה דלמרי צהגיע זמנה לראות ארבעה הני מילי נערה דמשיגעו ימי הנעורים הוי זמנה אצל צוגרת לילה הראשון ותו לא: מסוך שנים עשר חדש. צצעל לילה הראשון והלך צדךך מיד ושהה שלשה חדשים וחזר וצעל ומלא דס וכן פשט שניה ושלשית וצא לפני רבי ואמר דס בתולים הוא:

עד

דמים יפין לאשה. למהר לה הניחין (כתובות י'). הדרן עלך האשה

תינוקת שלא הגיע זמנה לראות. צמס' נדה (ה) אמר אמתי הגיע זמנה לראות, משיגעו ימי הנעורים (כתובות א'). נוחנין לה ארבע לילות. שכל דמים צעלה צמן מחמת תשמיש מחוקין להו דדם בתולים (טס). עד שתחיה המכה. מכת צעילה, דכל זמן שהיא רואה דס מחמת תשמיש, דס בתולים הוא (דעיר יא:). כל זמן שאינה משמשת בלא דס לא חמה המכה (כתובות טס). לילה הראשון. אפילו לצעילות הרבה (טס). ואע"פ שמשיר צרורות. ואפי' נמי דלמא מחבל פורחא ומספיקא לא אספיקן ליה (טס א'). יכולני כו' בלא דם. שהיה בקי בהטיה (חגיגה טו). דרב גובריה. הוא בקי ואין סולן בקיאין (דעיר בה: ע"ש). צוגרת נותנין לה לילה הראשון. וצועל כמה צעילות ומליקן כל דמים של אלוה הלילה דדם בתולים (כתובות לו:).

מסורת הש"ם

(א) [לעיל טז:], (ב) [לעיל ח:]; (א) כמותות י., (א) כמותות ו. לעיל יא:; (ד) [נ' תום' כמותות ד. ד"ה צעילתן.] (ס) כמותות ו.; (ו) חגיגה טו. (ז) [לעיל סה:]; (ח) כמותות לו., (ט) עיין רש"י, (ו) צ"ל שג, (ז) צ"ל רש"י, (ז) כמותות לו. (ז) שמואל כלו מפרל ליה: ומסיק,

הגהות הב"ה

(א) רש"י ד"ה ושאין וכו' דכיון שאין: (ב) תום' ד"ה ע"ג גצי וכו' לספרים דגרסי הכי על גבי כולם ורואה: (א) ד"ה רב וכו' דלפילו אי שמואל כלו מפרל ליה:

הגהות מהר"ב

רנשבורג

[א] תורה מוטקט וכו' צ"ש אפי' מפחזרות צ"ב וז"ה להדיא בתוספתא:

מוסף רש"י

דמים יפין לאשה. למהר לה הניחין (כתובות י'). הדרן עלך האשה

תינוקת שלא הגיע זמנה לראות. צמס' נדה (ה) אמר אמתי הגיע זמנה לראות, משיגעו ימי הנעורים (כתובות א'). נוחנין לה ארבע לילות. שכל דמים צעלה צמן מחמת תשמיש מחוקין להו דדם בתולים (טס). עד שתחיה המכה. מכת צעילה, דכל זמן שהיא רואה דס מחמת תשמיש, דס בתולים הוא (דעיר יא:). כל זמן שאינה משמשת בלא דס לא חמה המכה (כתובות טס). לילה הראשון. אפילו לצעילות הרבה (טס). ואע"פ שמשיר צרורות. ואפי' נמי דלמא מחבל פורחא ומספיקא לא אספיקן ליה (טס א'). יכולני כו' בלא דם. שהיה בקי בהטיה (חגיגה טו). דרב גובריה. הוא בקי ואין סולן בקיאין (דעיר בה: ע"ש). צוגרת נותנין לה לילה הראשון. וצועל כמה צעילות ומליקן כל דמים של אלוה הלילה דדם בתולים (כתובות לו:).